

1 oktober 2024

Het boek waaraan ik het afgelopen jaar gewerkt heb, is nu klaar en wordt de komende weken gedrukt. Het boek is in de eerste plaats bedoeld voor de teruggekeerde vrouwen en kinderen, om ze uit te leggen hoe het kwam dat Nederland hen zo buitengewoon streng behandeld heeft. Dat was erg on-Nederlands. Verder is het boek ook bedoeld voor journalisten en politici om te laten zien dat de Nederlandse overheid zich op verschillende punten niet aan zijn eigen wetten gehouden heeft. Er was bij de vervolging en berechting van de vrouwen duidelijk sprake van een heksenjacht, net als bij de toeslagen affaire. Er was vanuit het publiek en de politiek zo'n sterke drang om de vrouwen te bestraffen dat overheid en zelfs rechters daarin meegingen. Intussen lijkt de houding van het Nederlandse publiek tegenover de vrouwen langzaam te veranderen. De TV serie over Laura H. die momenteel wordt uitgezonden, roept niet meer dezelfde felle en hatelijke reacties op als het interview met Laura zelf op 25 december 2019.

Boek 'Verloren dochters' komt over enkele weken uit

Van het boek 'Verloren dochters' worden op dit moment al enkele proefexemplaren gedrukt. Zoals vermeld in de vorige nieuwsbrief, gaat het boek over de on-Nederlandse manier waarop onze overheid de vrouwen behandelde die terugkwamen uit Syrië. De presentatie van het boek staat gepland voor vrijdag 18 oktober, en als locatie is voorlopig gekozen voor de McDonalds tegenover de gevangenis in Zwolle. Dit vanwege het feit dat alle vrouwen na terugkeer werden vastgezet op de terroristenafdeling van deze gevangenis. Mensen die bij de presentatie aanwezig willen zijn, kunnen met mij contact opnemen over het tijdstip en eventuele last-minute veranderingen in het programma. In november zal ook nog een bijeenkomst worden belegd in Amsterdam waar familieleden van de betrokkenen een exemplaar zullen krijgen uitgedeeld.

We zijn op dit moment nog in de experimentele fase wat betreft het drukken van het boek, en we beginnen met kleine oplages. Mensen die kort na 18 oktober al een exemplaar willen ontvangen, kunnen mij een mail sturen met hun postadres. Wij verkopen het boek niet, maar verstrekken het gratis aan de vrouwen, hun familie en aan journalisten. Aan andere belangstellenden vragen we een vrijwillige bijdrage in de productie- en verzendkosten van € 20 per exemplaar. Later hopen we dit bedrag te kunnen verlagen bij grotere oplages. De vrijwillige bijdrage kan worden overgemaakt op het banknummer van de stichting: NL09 INGB 0007 4993 16 t.n.v. Stichting kinderen terug uit kalifaat, onder vermelding van 'boek'.

Verrassende uitspraak in zaak tegen Warda Z., Chaema K. en Ismael B

Op 16 en 17 september werd in Rotterdam de inhoudelijke zitting gehouden in de strafzaak tegen bovengenoemde verdachten. Hun zaak was uitzonderlijk om meerdere redenen. De twee vrouwen, Warda en Chaema, zijn op dit moment getrouwd met dezelfde man, Ismael, die ook als verdachte terecht stond. Warda was eerder getrouwd geweest met een man genaamd Boutahar die kort na de geboorte van hun dochtertje in 2012 vertrokken was naar Syrië om daar als hulpverlener te gaan werken. De man van Chaema, Ismael, was om dezelfde reden ook in 2012 vertrokken. In 2013 reisden de twee vrouwen samen naar Syrië om zich daar bij hun respectievelijke echtgenoten te voegen. Later werd Boutahar, de man van Warda, door IS vermoord omdat hij verdacht werd van spionage voor de Engelsen. Warda bleef daardoor alleen achter met 4 kinderen, en kon als alleenstaande weduwe geen kant uit. Om te zorgen dat Ismael, de man van Chaema, ook voor Warda

kon zorgen, hadden Chaema en Ismael aan Warda voorgesteld dat Ismael ook met Warda zou trouwen. Zo gezegd, zo gedaan. Later had Ismael gezorgd dat beide vrouwen met hun kinderen uit IS-gebied konden ontsnappen naar Idlib, waar de families twee jaar gewacht hadden tot ze de kans kregen naar Turkije te reizen. Daar hadden ze nog twee jaar in Izmir gewoond voordat ze besloten hadden in het belang van de kinderen terug te keren naar Nederland. Tijdens de strafzaak schilderde het OM het drietal af als trouwe aanhangers van IS en eiste tegen hen lange straffen (Ismael 7 jaar, Chaema 4 jaar waarvan 6 maanden voorwaardelijk, en Warda 3,5 jaar waarvan 6 maanden voorwaardelijk). De aanklachten waren zoals gebruikelijk lidmaatschap, voorbereidingshandelingen, en meenemen van kinderen.

Op 1 oktober deed de rechtbank uitspraak, waarbij de beschuldigingen van terrorisme bij Ismael (lidmaatschap van IS en voorbereidingshandelingen) werden afgewezen. En wanneer Ismael geen terrorist was geweest, waren zijn beide vrouwen dat ook niet. Het enige feit waarvoor ze alle drie veroordeeld werden, was het meenemen van hun kinderen naar Syrië. Ismael kreeg daarvoor een jaar, en beide vrouwen elk 18 maanden. Omdat ze allemaal al 21 maanden op de TA in voorarrest zaten, waren ze ruim een week voor de uitspraak al vrijgelaten.

Opnieuw contact met vrouwen in kamp Roj

In de vorige nieuwsbrief schreef ik over een Jemenitische vrouw in kamp Roj die was aangevallen door radicale vrouwen omdat zij in een TV interview verteld had dat ze volledig afstand had genomen van IS. Zij is opgegroeid in de VS maar heeft door toevallige omstandigheden nooit de Amerikaanse nationaliteit gekregen. Om die reden weigeren de VS tot nu toe haar te repatriëren. De betreffende vrouw was indertijd bevriend met enkele Nederlandse vrouwen toen die nog in het kamp zaten. Ook de afgelopen maand had ik nog contact met haar, en zij appte mij hoe frustrerend het voor haar was om geen enkel zicht te hebben op repatriëring.

Ook een andere vrouw, Shamima Begum, nam met mij contact op. Shamima is een vrouw die oorspronkelijk de Britse nationaliteit had, en die op 15-jarige leeftijd met twee vriendinnen vertrok naar het kalifaat. Engeland heeft haar het Britse staatsburgerschap ontnomen waardoor ze momenteel stateloos is. Zij is getrouwd met de Nederlander Yago Riedijk die voor zover bekend in een Koerdische gevangenis verblijft. Ook Shamima's toestand is uitzichtloos. De Britse regering heeft verklaard dat zij de Bangladeshese nationaliteit kan aanvragen omdat haar ouders uit dat land afkomstig zijn. Bangladesh heeft echter al laten weten dat zij bij aankomst in dat land de doodstraf kan krijgen vanwege haar vroegere betrokkenheid bij IS. Dat schiet dus ook niet op.

De situatie van deze twee vrouwen is tekenend voor de uitzichtloze toestand waarin alle overgebleven vrouwen en kinderen op dit moment in de Koerdische kampen verblijven.

Minister van J&V weigert inhoudelijk antwoord op mijn brief van 11 juli

Ruim twee maanden geleden schreef ik [een brief aan de nieuwe minister](#) van Justitie en Veiligheid, David van Weel, waarin ik wees op de nieuwe inzichten betreffende het effect van straffen van ouders op de overdracht van extremistische ideeën op de kinderen. De voorgangster van de huidige minister, Dilan Yesilgöz, had vlak voor haar aftreden in een brief aan de Kamer geschreven dat het van belang was om deze effecten mee te wegen bij de uitvoering van strafrechtelijke maatregelen. Mijn voorstel was dan ook om in het licht van deze nieuwe inzichten de detentie van de vrouwen op de TA zo snel mogelijk te beëindigen en hen over te brengen naar de reguliere afdeling.

In een [antwoord van de Directeur Sanctie en Slachtofferbeleid](#) wordt niet inhoudelijk ingegaan op mijn vraag. Sterker nog, het ministerie laat weten in de toekomst ook niet meer inhoudelijk te zullen reageren op andere brieven over dit onderwerp. Ik neem aan dat het onderwerp politiek dermate gevoelig ligt dat ambtenaren hier hun vingers niet aan durven branden. Eerder gaven medewerkers van de Dienst Justitiële Inrichtingen tegenover mij al aan dat plaatsing van de vrouwen onder het strenge regime van de TA nodig was omdat zij (de medewerkers van DJI) daar anders weer commentaar op zouden krijgen. Van welke kant zij dat commentaar dachten te krijgen, is niet moeilijk te raden. Met een nieuwe Tweede Kamer, waarin PVV en rechtse partijen nog sterker vertegenwoordigd zijn, voelen ambtenaren zich nog meer bevreesd om de onwettige en onmenselijke behandeling van de vrouwen op de TA te beëindigen.

TV serie over Laura H.

De TV serie over Laura H. van omroepverenigingen VPRO en Human die momenteel wordt uitgezonden op NPO 3 geeft een goed beeld van de problemen die sommige vrouwen ondervonden in Nederland vóór hun vertrek naar Syrië. Ook laat het zien hoe zwaar het leven was in het kalifaat, en hoe moeilijk het was om van daaruit te ontsnappen (het OM doet voorkomen alsof ze gewoon de bus hadden kunnen nemen naar Turkije). Hopelijk draagt de serie bij aan het kweken van meer begrip voor de vrouwen die indertijd de verkeerde keuze maakten door te vertrekken naar Syrië. De laatste aflevering van de serie wordt uitgezonden op 6 oktober om 21:55 uur op NPO 3. Alle vorige afleveringen zijn te bekijken op NPO Start.

Voor achtergrond informatie over de serie, [klik hier](#).

Agenda komende maand

Op 14, 16 en 17 oktober wordt in Rotterdam de inhoudelijke zitting gehouden in de strafzaak tegen Hasna A. Deze verdachte is tot nu toe de eerste en enige Nederlandse vrouw die wordt aangeklaagd voor slavernij, en het OM trekt waarschijnlijk alles uit de kast om haar voor misdaad tegen de menselijkheid veroordeeld te krijgen. Er zijn twee getuigen die vanuit Syrië komen getuigen, en waarschijnlijk komt ook mensenrechtenactiviste Amal Clooney (de vrouw van George) iets vertellen over de slavernij waaraan de Yezidi-vrouwen onderworpen waren. Er wordt dus een grote belangstelling van pers en mensenrechtenorganisaties verwacht.

Zoals boven vermeld wordt op vrijdag 18 oktober het boek 'Verloren dochters' gepresenteerd, waarschijnlijk in Zwolle.

Voor meer nieuws van de afgelopen maand, zie de webpagina "[Laatste Nieuws](#)"

Deze Nieuwsbrief wordt maandelijks toegezonden aan alle mensen die zich hebben aangemeld als lid of sympathisant van het Platform Kinderen terug uit het Kalifaat. Mocht u geen prijs meer stellen op toezending van deze nieuwsbrief dan kunt u zich afmelden bij adcorten@gmail.com